

længere; thi vilde man have en saadan Lov, og haaber man i væsentlig Grad til den at kunne støtte vor Udvikling; maa man sørge for, at den bliver saaledes, at den ikke strax ved den første Gjennemførelse skal vække en saadan Modstand rundt omkring i Landet; at det bliver umuligt at fastholde den. Der blev imidlertid i Formiddags af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Wille) nævnt et Middel, hvorved man kunde komme ud over dette Spørgsmaal, nemlig ved at benytte den allerede bestaaende Lov i den Udstrækning, den endnu har tilbage (B. Holm: Den vil Finansministeren heller ikke anvende). Om Finansministeren vil gaa ind derpaa eller ikke, skal jeg ikke kunne sige, men det kan jeg bestemt sige, at Finansministeren ikke kan gaa ind paa den Betingelse, som de Herrer have stillet, nemlig en Formue- og Indkomstskat som Betingelse for at begynde disse Arbejder. Derfor er det, at der fra Mange af os har lydt Lovid om, hvorvidt Sagen i Virkeligheden er alvorlig ment fra de Herrer Side, og derfor er det, at saadanne Lovid ogsaa lyde udefra, idet man ser, at den Betingelse, der opstilles, i Virkeligheden ikke kan gjenføres, uden at vi komme til at udsætte den hele Foranstaltning saalænge, at det ikke kan anses for forsvaret, naar man i det Hele — og det er jo slet fra de Herrer Side — anerkender Nødvendigheden af disse Foranstaltningers Gjennemførelse. — Jeg skal nu gjøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Holm). Han mente til Forsvar for Muligheden af en Formue- og Indtægtskat at kunne anføre, at man kjendte hinanden i Kommunen, og at den hjære danske Misundelse, som ikke kunde taale, at Peer slap lidt billigere end Poul, nok vilde bringe Sagen frem. Dette er sandt, naar vi tale om kommunale Skatter, men Forholdet stiller sig en hel Del anderledes, naar Talen er om Skatter til Staten, thi Mhten er den, at man da er mest interesseret i, at faae det Hele anfat saa lavt som muligt; at faae det Hele trykket saa langt ned som muligt. Vi vide ogsaa Alle, at det ved en procentvis Skatteansættelse er umuligt at faae Forholdene beregnet paa samme Maade rundt omkring i Kommunerne. De ærede Medlemmer, som ere noget bekendte med Skatteansættelserne i Kommunerne, vide, at Skatteprocenterne rundt omkring i de forskellige Kommuner ere meget forskellige, men det betyder ikke altid eller ikke med absolut Nødvendighed, at der bliver saa meget stærkere bestattet i den ene Kommune end i den anden; det betyder, at man

har brugt en lempeligere Maalestok for Formue- og Indtægtsansættelsen. Det er det, der ligger bagved, og det har igjen — for at jeg skal tage den Klasse med, hvortil jeg selv hører — paa mange Steder den overordentlig uheldige Følge, at Embedsmændene blive højere befattede end de Næringsdrivende i Byerne, thi deres Indtægter kan man altid faae at vide, hvad der ikke er Tilfældet med de Næringsdrivendes (Udfordelse). Nu er dette delvis forandret, idet man nu kun kan gaa til 2 pCt., men det er kun med Hensyn til de Militære, det gjælder ikke de andre Embedsmænd. Det samme ærede Medlem yttrede, at man, dersom det, der er fremkommet fra de militære Medlemmers Side her i Salen, virkelig forholder sig rigtigt, at den nuværende Søbefæstning omkring København ikke svarer til sit Formaal, maatte betragte de udgivne Penge som bortkastede. Ja, dersom man ikke vil sørge for, at Søbefæstningen kommer til at følge med Tiden, er det ganske rigtigt, at Pengene fremtidig ville være bortkastede; men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at denne Søbefæstning aldrig er bleven færdig. Man har aldrig udført den saaledes, som oprindelig paatænkt, idet man har standset paa Halveien med Udførelsen. Den Omstændighed, at Murene i Kasematterne i de nuværende Søporter ikke ere stærk nok, beviser aldeles Intet imod dem, der have anlagt dem; thi man kjendte dengang slet ikke det Skjts, der nu kan rettes mod dem. Derfor er det ogsaa, man ønsker at forstærke dem, derfor er det, at man ønsker at tilveiebringe den Del af Befæstningen, der ogsaa laa i den oprindelige Plan, og som vi nu sætte saa overordentlig stor Pris paa. — Jeg skal dermed slutte, hvad jeg har at bemærke. Jeg tror som sagt ikke, der vil komme noget positivt Resultat ud af vore Forhandlinger naar, fordi vore Ønster, det, som vi anse for Hovedsagen i Spørgsmaalet, divergere saa langt fra hinanden, fordi det, som vi, det er de, der tænke som jeg, anse for det egentlige Kjernepunkt i hele Bygningen, det ville de Herrer paa den modsatte Side styde tilside, nemlig Københavns Søbefæstning; thi et flydende Fort af en Konstruktion, som Ingen kjender, og med en Modstandsevne, som heller Ingen kjender, støttet til et Minevæsen, som man kun kjender saare lidt til, kan virkelig ikke træde istedet for et fast Fort. — Jeg kommer nu til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Holm) rettede til mig; nemlig om jeg troede, at et saadant fast Fort, naar det blev færdigt, virkelig vilde kunne opfylde sit Formaal?